

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

★
1956 metų
rugsėjo mėn.

5
trečiadienis
Nr. 71 (1045)

Kaina 15 kap.

Sparčiai nuimkime kukurūzų derlių

„Pirmosios vagos“ kolūkio žemdirbiai, suprasdami tai, kad, savo laiku nuėmus derlių, išvengiama nuostolių, šiomis dienomis nuėmė visą kukurūzais apsėtą plotą. Žalioji masė susilosuota, o dirva rūšiuojama žiemkenčių sėjai. Tą patį daro ir „Aukštaičių“ kolūkio nariai. Šiame kolūkyje užderėjo gausus kukurūzų derlius. Užraugta pirmosios dešimtys tonų siloso. Nuėmus kukurūzus, ir čia žemė bus panaudota žiemkenčiams.

Kupiškio MTS parke—2 nauji kukurūzų nuėmimo kombainai. Rugsėjo 3 dieną MTS mechanizatoriai vos-ne-vos išsiruosė vienu kombainu į „Aukštaičių“ kolūkį tik pabandyti... Atrodo, kad bandymams laiką galima buvo surasti kur kas anksčiau, o šiuo metu imti kukurūzų derlių pilnu jo apkrovimu. Gi Kupiškio MTS vadovams išeina kitaip.

„Ne laikas šunis lakinti, kada reikia medžioti“—liaudies patarlė jums, draugai iš Kupiškio MTS, duoda šiuo atveju puikų patarimą.

Kad nebūtų suvėluota žiemkenčių sėja (tai rimčiausia priežastis, dėl ko reikia skubiai nuimti kukurūzus), būtina nedelsiant mobilizuoti dalį jėgų spartesniam kukurūzų nuėmimui. Ypač tai reikia skubiai padaryti tiems kol-

ūkams, kuriuose didžiuliai pūdymų plotai yra užimti.

Sparčiai imti kukurūzus reikia ir todėl, kad artimiausiu laiku prasidės šalnos, kas, kaip žino kiekvienas iš praeitų metų patyrimo, neigiamai atsiliepia į siloso kokybę, sudaro nuostolius.

„Neries“, „Ateities“, M. Melnikaitės v., „Adomynės“ ir kituose kolūkiuose išaugo neblogas, kaip praėjusiais metais, kukurūzų derlius, tačiau jį sudoroti delsiama.

Tvirta pašarų bazė—gyvulininkystės vystymo laidas. Laiku ir be nuostolių susilosuoti kukurūzai dar labiau sustiprins pašarų bazę, bus geriausias sultingasis pašaras žiemos metu.

Kupiškio ir Skapiškio mašinų-traktorių stočių mechanizatoriai! Jūs pasistenkite, kad pilnai, be sutrikimų dirbtų siloso kapoklės!

Kur reikia, užbaigti siloso tranšėjų statybą bei remontą, nes nuo jų kokybės priklauso ir siloso kokybė.

Kolūkiečiai ir mechanizatoriai, nepalikime nė vieno kukurūzo stiebo lauke! Visą kukurūzų derlių—pašarams! O geri pašarai atneš neblogus gyvulių produkcijos rezultatus.

Skutamos ražienos

„Vienybės“ kolūkyje be kitų, javapiūtės, kūlimo, žiemkenčių sėjos darbų, vykdomas ražienų skutimas. Skusdami ražienas, stropiai dirba 1957 metų są-

skaiton Kupiškio MTS traktorininkai Rinkevičius, P. Jėčius. Jie kasdien įvykdo po 1,5—2 darbo užduotis.

Žemės ūkio artelės valdybos nu-

tarimu, kolūkiečiams išduota po 1 kg grūdų ir po 1 rb pinigais avanso, išmokėtos kolūkio pirmūnams premijos.

P. Saulevičius

Kupiškioje

Nauji mokslo metai prasidėjo

Greit prabėgo vasaros atostogos, ir mokiniai pailsėję, su naujomis jėgomis sugrįžo į mokyklas.

Ir vaikų bibliotekoje jaučiasi pagyvėjimas. Sugrįžę iš atostogų, daugelis mokinių vėl įsijungė į knygų skaitymą. Į biblioteką ateina vienas po kito mokiniai pasiskaityti žurnalų, pasirinkti naujų knygų. Visi patenkinti ir laimingi, nes jie jau peržengė į aukštesnę klasę.

Bibliotekos skaitytojos Marytė Bekevičiūtė ir Alė Vaitiekūnaitė su džiaugsmu pareiškia, kad jos jau mokosi VI klasėje. Mokytis mes labai norime, bet kartu mes skaitysime ir knygas apie keliones, nutykius, mokinių gyvenimą. Mes pasistengsime skaityti dar geriau negu praeitais mokslo metais. Lionė Inčiūraitė sako, kad labai gerai, kad pasibaigė atostogos. Aš laukiau tos dienos, kada peržengsiu V klasės slenkstį. O linksmasis bibliotekos skaitytojas Alfonsas Bražys, skaitytojų vadinamas Alfuku, pradėjo pasakoti, kad jis jau mokosi II klasėje ir nori pasiskaityti daug idomių ir naujų pasakų.

Rugsėjo 1 d. biblioteką aplankė 15 mokinių. Visi jie, vasaros atostogas praleidę stovyklaudami pionierių miesto stovykloje, keliaudami po savo gimtąjį kraštą, talkėdami rajono kolūkiuose prižiūrint kukurūzus ir atliekant kitus lauko darbus, išsilgo knygos. Tai dabar, pradėję naujuosius mokslo metus, nesitenkina vadovėliais ir tuo, ką išgirdo klasėje.

Br. Vareikaitė

PIRMOJI DIENA MOKYKLOJE

Pirma rugsėjo. Vlodo Rekašiaus vardo vidurinė mokyklon susirinko būrys pirmaklasių. Į I b klasę atvyko Violeta Opulskytė, Vitalija Šližytė, Rimas Guoba ir kt., viso 39 naujokai ir naujokės. Mokytoja drg. Šakienė skundžiasi:

—Oi, kur aš jus, mažyčiai, bepadėsiu. Klasėn atnešim dar vieną suolą—tilps 36 mokiniai. O kur dar 3 pasodinti?..

Bet tikėkim, kad vieto susiras visiems, nežiūrint kiek pirmaklasių bebūtų—kiekvienam, jei jau tau metal septyni, į mokyklą durs atidarytos.

Daug vaikučių ir mokytojo drg. Kriūkės vadovaujamoje I a klasėje. Pirmą mokslo metų dieną į klasę susirinko 33 mokiniai. Visi jie jau išrašyti klasės žurnalai.

O kiek gi iš viso mokykloje pirmaklasių? Septyniasdešimt du. Dar jiems neįprasti mokyklos suoliai. Daugeliui pirmą kartą matoma juoda rašomoji lenta.

Bet, štai, pirmasskambutis. Pirmoji pamoka. Ant stalo naujutėlės knygos, sąsiuviniai. Ir kaip mokytojo pirmą kartą juodoje lentoje parašyta „A“, ši diena mažiesiems ilgai liks atmintyje.

V. Šimonis

Vilius Baltrėnas

Vėl kartu

Gelsvas beržas, gelsvas klevas,
O šermukšnis—lyg ugnį...
Vasarūžė nužaliavo...
Rudenėlis atkeliavo,—
Skubam klasėn mes jauni.

Skamba dainos, juokas trykšta...
Iš stovyklų, iš laukų
Į šviesias klases sugrįžtam,
Kupini jaunatvės ryžto,
Kupini naujų jėgų.

Laukia knygos, vadovėliai;
Nesimatėm jų ilgai...
Susitikom... Na, ir vėlei
Lig gatvaus pavasario,
Vėl kartu, mieli draugai!

PRANEŠIMAS

apie javapiūtės, derliaus kūlimo, žiemkenčių sėjos, linarūtės, silosavimo eigą rajono kolūkiuose š. m. rugpiūčio mėn. 31 d. (procentais)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Javapiūtė		Pasėta žiemkenčių	Nurauta linų	Pagaminta silos
		Nuplauta	Iškulta			
1.	„Vėžionys“	62,8	6,6	—	—	—
2.	„Aušra“	56,1	12,9	3,2	26,3	6,9
3.	„Lukonys“	54,9	9,3	3,6	—	15,7
4.	„Pirmūnas“	54,6	14,0	6,2	—	—
5.	„Ateitis“	54,6	5,3	1,8	16,0	11,9
6.	„L. spartuolis“	53,7	24,1	22,7	57,9	5,4
7.	„Vienybė“	50,0	14,0	5,1	—	8,4
8.	„Nemunas“	49,8	8,8	24,7	18,1	20,3
9.	„Aukštaičiai“	49,2	11,9	2,0	15,0	3,8
10.	„Mituva“	49,1	6,0	11,6	10,0	—
11.	„Pirmoji vaga“	44,9	10,1	18,0	6,6	16,8
12.	„Laisvė“	43,8	11,8	5,5	—	4,6
13.	„Neris“	43,4	15,1	1,5	40,0	—
14.	„Vedrupys“	42,7	3,1	4,0	—	13,4
15.	„Stalino keliu“	39,6	7,1	28,0	25,0	—

Kupiškio MTS zonoje: 49,2 10,7 9,5 15,8 5,9

1.	„Palanga“	55,3	5,9	22,6	—	21,5
2.	„Setekšna“	54,3	23,7	7,5	18,1	7,9
3.	„Pakupys“	53,6	3,5	3,7	—	10,0
4.	„Skodiny“	51,7	8,2	9,5	—	—
5.	M. Melnikaitės v.	51,6	6,0	16,6	—	—
6.	„Adomynė“	50,7	6,1	11,1	—	5,2
7.	„Mūsų rytojūs“	50,6	5,8	3,4	—	3,1
8.	„Artojas“	49,1	8,5	16,0	28,5	3,2
9.	„Juodpėnai“	48,1	4,0	—	—	9,0
10.	„Bugailiščiai“	47,2	18,8	16,0	—	3,8
11.	Mičurino v.	45,7	17,1	—	—	12,7
12.	„Žalgiris“	44,1	2,6	11,6	—	6,4
13.	„Sakalas“	43,6	8,8	15,7	—	3,4

Skapiškio MTS zonoje: 51,6 8,2 9,8 2,7 6,6

Viso rajone: 50,1 9,8 9,6 10,8 6,2

Plano komisija

„Laisvės“ kolūkyje

„Laisvės“ kolūkyje jau nuplauti ir suvežti į kluonus žiemkenčiai nuo 315 ha ploto.

Dabartiniu metu IV ir V laukininkystės brigadose vyksta kūlimas. IV laukininkystės brigadoje (brigadininkas J. Garbauskas) buvo išauginta 86 ha rugių ir 9 ha žieminių kviečių. Šioje brigadoje ru-

giapiūtės ir kūlimo darbuose aktyviai dalyvauja P. Kavackas, P. Kubilius, Bronius Garbauskas ir kt. kolūkiečiai, kurie per rugiapiūtę išdirbo daugiau kaip po 40 darbadienių. Deja, ne visi šios brigados kolūkiečiai taip aktyviai dalyvavo derliaus nuėmimo. Pvz., kuo galėtų pasiteisinti Kazys Butke-

vičius, Adelė Vana-gienė ir S. Naima-vičienė, kurie per rugiapiūtę neišdirbo nė darbadienio, o kolūkio valdyba leido per rugiapiūtę jiems dykinėti.

Kupiškio MTS mąšinistų Jono Daukšos ir Povilo Breskaus prižiūrima ku-liamoji per dieną iškulia po 7—8 tonas grūdų.

Nuo IV brigados

neatsilieka ir V laukininkystės brigada, vadovaujama brigadininko Juozo Mažvylos.

II laukininkystės brigadoje (brigadininkas B. Kisieliūsis), pradėtas vasarojaus nuėmimas. Jau pirmą dieną javapiūvių vairuotojai B. Jakštonis ir A. Madeikis nukirto po 5 ha.

R. Račkus

DIENOS ŽEMONIS

Kulti sparčiai, neatidėliojant

„Adomynės“ žemės ūkio artelėje II laukininkystės brigadoje vyko žiemkenčių kūlimas. Traktoriai ir kuliaimoji MK-1100 negenda, vyrai ir moterys, aptarnaujant mašinas, taip pat reiklūs, o leidėjai — net per daug „prakaito lieja“. Mašinistas J. Starkus taip dūmoja:

— Mašinos nederba pilnu apkrėvimu ir tiek. Reikia pagalvoti apie spartesnę kūlimą, mat, kiek vežimų laukia prie kuliamosios.

Brigadininkas Vl. Jančys ir kiti esantieji rimtai susirūpino:

— O jeigu antrą leidėją ir dalį vežimų iš kito šono, kad galėtų greičiau iškrauti, na, žinoma, ir iškulti, — patarė vienas iš dirbančiųjų.

— Teisingas pasiūlymas, — pritarė mašinistas J. Starkus, — taip ir padarysime.

Ir štai po kelių minučių J. Cinickas gavo padėjėją L. Semėnaitę, rugių pėdai buvo paduodami iš dviejų kuliamosios pusių. Bematant nė vieno vežimo nebebuvo prie mašinos. 10 korų — jau mažai buvo aptarnaujant mašiną.

— Ir mūsų vežėjams „atostogos“ nutrūko, mat, kaip nebesusėja, o anksčiau bent penki vežėjai laukė...

Iš to galima padaryti išvadą, kad kuliamosios neišnaudojamos visu jų pajėgumu, netaupoma taip šiuo metu svarbi valanda, minutė. Štai, viena iš priežasčių, dėl ko rajone lėtai vyksta kūlimas.

Kuliant javus nepanaudojami kombainai. (M. Melnikaitės vardo kolūkyje vienas kombainas stovi „sugedęs“ jau visą mėnesį).

Kiek geriau vyksta kūlimas „Laukų spartuolio“, „Pirmūno“, „Šetekšnos“, Mičiurino v. kolūkiuose, kuriuose jau iškulta nuo 100—160 hektarų žiemkenčių, o štai „Žalgirio“, „Juodpėnų“, „Vedrupio“, „Ateities“ ir kt. vos 10—25 ha. O juk kuliamosios yra visuose kolūkiuose.

Trūksta tik iš kolūkių ir MTS vadovų organizuotumo, kontrolės, kad būtų šis svarbus uždavinys įvykdytas laiku, išvengta nuostolių.

Ne visuose kolūkiuose kuliant javus panaudojamos materialinio paskatinimo priemonės — tai irgi rimtas stabdys.

Kūlimo sparta visu pirmą priklauso nuo MTS agregatų darbo, kolūkiečių aktyvumo, darbo organizuotumo, nuo nuolatinės kontrolės bei paramos iš partinių ir komjaunimo organizacijų pusės.

Žemdirbiai lenktyniauja

„Šetekšnos“ kolūkyje sėjant žiemkenčius tarp laukininkystės brigadų vyksta socialistinis lenktyniavimas. Pirmąją Jono Vilimo vadovaujama I brigada. Brigadoje sėja atliekama Skapiškio MTS sėjamosiomis mašinomis, kurias traukia mechanizatorių Kazio Pretkaus ir Broniaus Šilinio valruojami traktoriai. Grūdus prie sėjamųjų sažiniškai ir visuomet laiku pristato brigados kolūkiečiai Juozas Jokubka ir Vladas Juodviršis. Viso kolūkyje jau apsėta apie 120 ha pūdymų.

Lygiagrečiai vykdomi ir kūlimo darbai. Žiemkenčius kuliama mašina MK-1100 kulia Skapiškio MTS mechanizatorius Urbonas. Kasdien čia prikuliama po 11—12 t grūdų.

Rugiais, žieminiams kviečiais šį rudenį kolūkyje bus apsėta apie 200 ha žemės. Tik bėda, kad kukurūzais užimtuose pūdymuose dar tebežaliuoja pasėliai. Reikėtų paskubėti su užimtųjų pūdymų įdirbimu, kad būtų nesuvėluota žiemkenčių sėja, padėtas tvirtas pagrindas gausiam žieminių javų derliui gauti.

K. Tutinas

GAMINAMAS SILOSAS

„Aukštaičių“ žemės ūkio artelėje, siekiant užtikrinti sotų gyvulių žiemojimą, pradėta silosų gamyba iš kukurūzų. Gerai šis darbas vyksta II laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje M. Bartuševičiaus. Per pirmąsias dvi dienas pagaminta 40 tonų silosų.

J. Laucius

Mūsų cukriniai burokai gerai užderės

Pasakoja „Aušros“ kolūkio I laukininkystės brigados kolūkietė D. TONKIENĖ

Visos mūsų brigados kolūkietės augina po 20 arų cukrinių burokų. Visos Pasakodupės kaimo moterys burokus rūpestingai prižiūri. Visur nuravėta — nė vienos piktžolės, laiku išpurenome ir išretinome. Da kartus papildomai patręšėme mineralinėmis trąšomis. Lapai užjuodavę. Pasėliai vešlūs — mūsų cukriniai burokai gerai užderės, iš hektaro bus ne mažiau kaip po 140—150 cent.

Tik gaila, kad 80 arų cukrinių burokų niekai nuėjo. Mat, buvęs brigadininkas Matekonis dvi normas po 20 arų paskyrė prižiūrėti sergančiais moteriai Daukieni ir Matuzevičienai — dviejų mažų vaikų motinai. Jos tai ir neravėjo. Taip pat liko dvi normos, kurias brigadininkas arba savo žmonai ir dukteriai buvo paskyręs, bet jos neravėjo, arba iš viso buvo pamiršęs paskirti.

Taip pat cukrinius pri-

žiūri ir vienas vyras, tai Tonka. Nors kartą jis ravėjo ir retino, bet smulkiosios žolės rauti patingo, neįspūreno. Salietros jis gavo, bet ar barstė, ar ne — nežinau, taigi nežinau. Tik matai, kad lapai pageltoniję. Na, o iš tokių pasėlių gero derliaus nelauk. O avansu cukraus ir Tonkai, kaip visoms kitoms augintojoms, vienodai išdavė. Aš manau, kad dėl brigadininko žioplumo čia pasielgta neteisingai.

Auginam mes, tai auginam, bet kolūkio agronomė Binkienė prie cukrinių runkelių šiemet nebuvo atėjusi, nepasižiūrėjo, kaip mes dirbame.

O kad agronomė bent kartą mūsų brigadoje būtų atsilankiusi, tai ir tie 80 arų būtų nelikę be priežiūros, ir kukurūzai būtų nuravėti. Dabar nenoromis pamana, kad 7 ha plote ne kukurūzai, o usnys, pienės, svėrės buvo pasėtos.

Kėdainių rajono „Lenino kelio“ kolūkio statybininkai pastatė dvi tipines kiaulides ir karvidę 150-čiai karvių. Statyboje plačiai panaudojamos vietinės medžiagos — akmenys, molis, šiaudai. Tai leidžia sutaupyti apie 200 tūkstančių rublių vien statant karvidę. Nuo t r a u k o j e: karvidės statyba, „Lenino kelio“ kolūkyje.

M. Rebio nuotr. (ELTA).

Lygus asfaltuotas plentas veda iš Kauno į Suvalkijos lygumą. Abipus kelio praplaukia banguojantys bręstančių ir jau subrendusių javų laukai. Sprendžiant iš sunkių, nulinkusių varpų, dosni Suvalkijos žemė šiemet žada gausų derlių. Vietomis rugiai jau nukirsti ir sustatyti į gubas.

Gerai užderėjo javai, pašarinės bei techninės kultūros ir Kapsuko rajono Černiachovskio vardo žemės ūkio artelėje, viename priešakinių respublikoje kolūkių — milijonierių.

Čia su ekskursijomis atvyksta kolūkiečiai iš Vabalninko, Kuršėnų ir kitų Lietuvos rajonų, iš broliškosios Baltarusijos. Visi jie nori savo akimis pamatyti ir perimti visa, ką vertingo yra sukaupę šios žemės ūkio artelės žmonės, vystydami daugiašakį visuomeninį ūkį. O pasimokyti čia yra ko!

... Svarstydami socialistinio lenktyniavi-

mo su Baltarusijos TSR žemdirbiais sutarti, Černiachovskio vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai išpारेigojo šiemet iš kiekvieno hektaro gauti po 12 centnerių grūdų, po 250 centnerių cukrinių runkelių, po 270 centnerių kukurūzų žaliųjų masės, po 4,4 centnerio linų pluošto bei sėmenų ir t.t. Šiems išpारेigojimams įvykdyti teko ir tebetenka daug ir atkakliai padirbėti.

Kovą už gausų derlių kolūkiečiai pradėjo nuo durpių-mėšlo kompostų ruošimo. Žiemą ir pavasarį buvo sukaupę ir išvežę į laukus 6.000 tonų komposto. Dūrpės buvo maišomos su mėšlu, srutomis, pelenais ir mineralinėmis trąšomis. Gavosi puiki trąša. Kiekvienas hektaras vasarojaus gavo po 10 tonų komposto, o taip pat po 150 kilo-

gramų superfosfato. Per vasarą kolūkyje bus sukaupę dar 15 000 tonų durpių-mėšlo kompostų. Šių vertingų trąšų gamyba bus nuolat didinama. Už dviejų metų į kiekvieną hektarą bus duodama po 30 tonų durpių-mėšlo kompostų. Tai įgalins žymiai padidinti grūdinių ir techninių kultūrų derlingumą.

Artelės nariai noriai dalyvauja ruošiant kompostus. Kolūkio valdyba trąšų ruošėjams plačiai taiko materialinio paskatinimo priemones. Kolūkiečiams, ruošiantiems trąšas, už kiekvieną paruoštą komposto toną be priskaitomų darbadienių papildomai išduodama po 1 kg grūdų. Kolūkiečiai pagelidaujant, grūdai pakeičiami kitais produktais ir pinigais. Tie, kurie iš savo asmeninio ūkio duoda kolūkiui toną mėšlo, srutų, pe-

lenų, gauna už tai po 4 kg grūdų arba kitų produktų. Laukininkystės ir daržininkystės brigadų brigadininkams žiemos-pavasario laikotarpiu už kiekvieną paruoštą kompostą toną buvo išmokama po rublį pinigais, bet su ta sąlyga, jeigu kiekvienam hektarui pasėlių paruošta nemažiau 10 tonų kompostų.

Liepos 26 dieną visos laukininkystės brigados pradėjo masiškai pauti žiemkenčius. Laukuose dirbo 18 javųpiūvių, kombainas. Sparčiai piauna vasarą, kulia žiemkenčius.

Černiachovskio vardo kolūkis išgarsėjo aukštu gyvulių produktyvumu. Už laimėjimus, pasiektus išvystant gyvulininkystę, kolūkis jau kelerius metus iš eilės yra Vissasajunginės žemės ūkio parodos dalyvis, yra apdovanotas sunk-

vežimiu ir dviem lengvomis mašinomis „Pobieda“.

— Šiais metais, — pasakoja kolūkio pirmininkas drg. Adomavičius, — iš kiekvienos karvės gausime ne mažiau kaip po 3 100 kg pieno. Šimtui hektarų naudmenų pagaminsime po 240 centnerių pieno. Žymiai padidės mėsos gamyba. 100 hektarų naudmenų jos gausime po 60 centnerių, tame tarpe 100 hektarų ariamos žemės — po 32 centnerius kiaulienos.

Dešimties šių ūkinių metų mėnesių rezultatai rodo, kad kolūkio gyvulių augintojų priimtųjų išpारेigojimai bus žymiai viršyti. Rugpiučio pirmąjį dieną iš kiekvienos karvės jau primelžta po 2 547 kilogramus pieno. 100 hektarų naudmenų pagaminta po 27 centnerius mė-

Kasmet kyla kolūkiečių materialinė gerovė. Šiemet už kiekvieną darbadienį bus išduota po 3 kg grūdų ir po 6 rublius pinigais. Kiekvieną metų ketvirtį kolūkiečiai avansuojami.

Vystant visuomeninį ūkį, keliant kolūkiečių gamybinį aktyvumą didelę paramą valdybai suteikia kolūkio pirminė partinė organizacija. Daugumas komunistų dirba atsakingiausiose gamybos baruose. Partinė organizacija didžiulį dėmesį skiria socialistinio lenktyniavimo išvystymui. Kolūkyje reguliariai suvedami ir apsvarstomi lenktyniavimo rezultatai, dalinamasi darbo patyrimu, plačiai skleidžiami ir idėgiami priešakiniai darbo metodai.

Šiuo metu visa kolūkio valdybos ir partinės organizacijos veikla kolūkiečių tarpe skirta užtikrinti derliaus nuėmimą trumpais terminais ir be nuostolių. R. Šimaitis

KOLŪKYJE — MILIJONIERIŲJE

MASKVA. 1956 metų Visasąjunginė žemės ūkio paroda. Nuotraukoje: Lietuvos TSR paviljone. Lankytojai apžiūri Kapsuko rajono Černiachovskio vardo kolūkio stendą. Šis kolūkis pasiekė didelius laimėjimus vystydamas visuomeninę gyvulininkystę ir ypač kiaulininkystę. Organizuojant kiaulių penėjimą Černiachovskio vardo kolūkyje būdinga yra tai, kad kiaulės penimos atsižvelgiant į jų ekonominį naudingumą ir tinkamumą vienai ar kitai atpenėjimo rūšiai. Išbrokuotos paršavedės penimos iki lašininės kondicijos, o paršeliai, netinkantieji bekoniniam penėjimui, penimi mėšai. 1955 metais mėšai ir bekonui buvo atpenėtos 924 kiaulės.

E. Jevzerichino nuotr.

(TASS-ELTA).

Minskas—Kijevas—Kupiškio MTS

Kupiškio MTS šią vasarą gavo naujos markės ekskavatorių-buldozerių. Traktorių „Bielorusj“, prie kurio primontuoti ekskavatoriaus kaušas ir buldozerio kastuvas, gamino Minsko traktorių gamykla. Ekskavatoriaus ir buldozerio primontuojamas dalis gamino Kijevo ekskavatorių gamykla „Krasnyj ekskavator“.

Ir štai, Kupiškio MTS zonos kolūkiuose dabar dirba E-153 tipo ekskavatoriaus-buldozeris. Ekskavatoriaus primontuotas užpakalinėje traktoriaus korpuso dalyje. Jo 0,15 kub. metrų talpos kaušas, svirtis, apskritomis letenomis kojios, kuriomis ekskavatorius

atsiremia darbo metu, o taip pat traktoriaus priekyje primontuota buldozerio kaktas, valdoma hidrauliniu būdu.

Ši nauja mašina—tai vėl akivaizdus tarybinių tautų broliško bendradarbiavimo įsikūnijimas. Dėl to, kad Kupiškio MTS zonos kolūkiečiai—lietuviai galėtų sėkmingai nusausti laukus, įsisavinti iki šiol ne-naudojamas arba mažai naudojamas žemes (pelkes), dirbo Minsko traktorių gamyklos darbininkai—baltarusiai, Kijevo ekskavatorių gamyklos darbininkai—ukrainiečiai.

L. Vyžlauskis

PIRMAUJA IV BRIGADA

„Laukų spartuolio“ kolūkyje žiemkenčių sėja pirmą kartą pradėjo Petro Rytmečio vadovaujama IV laukininkystės brigada. Iki praėjusio pirmadienio rugiais čia jau buvo apsėta apie 60 ha. Žiemkenčius taip pat sparčiai sėja ir Povilo Šleivio vadovaujama I laukininkystės brigada.

Kad būtų užtikrintas spartus sėjos darbų atlikimas, nenutrūkstamai vykdomas žiemkenčių derliaus kūlimas. Nuo 160 ha numintas rugių derlius išskul-tas sėklai, kurios sėjai paruošta 100 t.

Viso kolūkyje žiemkenčiais numatoma apsėti 380 ha žemės.

T. Lubi nas

FELJETONAS

Paskutinis „patepimas“...

Kupiškio rajono Liaudies teismo sprendimu šių metų sausio mėnesio pradžioje Aukštupėnų apylinkės, Pajuodupės kaimo gyventojams Domicelai Tonkienei ir jos vyrui Antanui Tonkai (abu iš „Aušros“ kolūkio) buvo padalintas jų šeimos turtas. Lengvai atsiduso moterėlė:

—Nors senatvėje laiminga būsiu,—jai dabar 61 metai amžiaus. Vyras dviem metais vyresnis.

Despotas vyras visą gyvenimą niekino savo žmoną—vargšę moterį—trijų vaikų motiną, daugiau pažemintą negu tarnaitės vietoje.

Visa, ką motina ir vaikai savo ūkyje uždirbdavo, kolki gyvuli užaugindavo, jis bematant pragerdavo. Pats mažai ką tedirbo, daugiau sia dykinėjo ir žiūrėjo, kad motina ir vaikai, daugiau negu jis leisdavo, pienelio neišgertų, didesnio duonos kasnio nesuvalgytų. Mėšos būdavo, bet motina ir vaikai ją tematydavo tik tai tada, kai retkarčiais tėvas atnešdavo atpiovęs gabalą ir peiliu padalindavo ke-liom dienom išvirti. Gi daugiau nė nepamėgink!

Vasarą, kada sode būdavo obuolių, vaisius šakose suskaitydavo, kad dukte Genutė, sūnūs Stasys ir Romukas nenuskintų. O jei drabužėlį motinai ar vaikams įsigyti reikėdavo, tai eidavo pas buožes tarnauti, užsidirbdavo iš šalies.

Žinoma, kartais motina, nors ir budrią tėvo akį, bet apeidavo. Tvarte po žlabu pakišdavo slapta puoduką, kur vogčiomis nuliejus lašėlį pieno palikdavo savo mažiesiems...

Dar ir dabar po stalu tebėra slapta lentynėlė, kur mažasis sūnus Romas, besimokydamas Vlodo Rekašiaus vardo vidurinėje mokykloje ir vakarais ruošdamasis pamokoms, radęs motinos padėta duonos riekelę slapčia kramtydavo, kad ant krosnies drybsas tėvas nepamatytų. Taip būdavo dar ir praeitais mokslo metais, Romui besimokant vienuoliktose klasėse.

Dabar vaikai jau nejaus arkliširdžio tėvpalaikio persekiojimų. Dukrelė Genovaitė anksti pasimirė. Vyresnysis sūnus Stasys įsigijo veterinarijos felčerio specialybę ir pats užsidirba duoną; mažąjį Romą, šiais metais gerai baigusį vidurinę mokyklą, komjaunimas pasiuntė toliau mokytis.

Ir sakytumėi, ši, visą gyvenimą vergavusi moterėlė dabar jau laisva, Tarybų valdžia ją galutinai išlaisvino iš vyro priespaudos. Taip, ji laisva, pilnateisė Tarybų šalies pilietė, lygi lygiųjų tarpe, ir šeimoje gyvena nepriklausoma nuo niekieno malonės ar nemalonės:

—Turiu karvę, pasimelžiu... Pirmą kartą per visus ištekęsios moters dalios metus iki soties pieno pavalgiau. Susisuku sviesto, sūdedu sūrių, o kas lieka, tai ir pieninę nunešu—pieną parduodu laisvam su-pirkimui. Kiek galiu, tiek dirbu kolūkyje: einu šieno grėbtų, pėdų rištų, auginu cukrinius runkelius...

Taip, Tarybų valdžia visų skriaudžiamųjų pusėje. Bet ar jos įstatymų saugotojai gerbia šią pagalbos vertą moterį, ilgus metus

„už savo nuodėmingą pri-gimtį“ barta bažnyčios, šeimoje paniekintą, ar apgynė nuo vyro savivaliavimų?

Ne! Praeitų metų žiemą Tonkai iš Tonkienės pavogus apie 2 cent jai priklausančių obuolių, ji nuėjo pas Kupiškio rajono Liaudies teismo vykdytoją Vitkevičių tiesos ieškoti. Pastarasis tik pasityčiojo iš senos moters ašarų:

—Kas tepa, tas ir važiuoja. Kieno kišenė pilnesnė, to ir teisybė didesnė!..

Ištikrųjų, tai buvo užuomina, kad teismo vykdytojas Jonas Vitkevičius „neteptas“ įstatymų nežiūri, o „pateptas“ su jais prasilenkia. Todėl, kad Tonka teismo vykdytojui negaili degtinės, kalėdoms nunešė medučio palivoną, pastarasis neužtarė nuskriausios moters, o tylėjimu gynė skriaudėjo interesus. Liaudies teismo vykdytojas tylėjo ir pavasarį, kai Tonka apšėjo miežiais Tonkienei skirtą 40 arų sodybinį sklypėlį, nepadėjo ir prokuroras Armonas. Taip ir dabar (rugpiūčio mėnesį), Tonkienei nesant namie, Tonkai pavogus ir pardavus už 200 rb jos beržines malkas, Liaudies teismas liko abejingas, o prokuroras paprašė, kad dėl įvykusio vogimo moteris pareiškimą parašytų. Už pavogtas malkas pinigai pragerti, pareiškimas parašytas jau trys savaitės, o rezultatų jokių.

Kaip, draugai skaitytojai, ar nevertėtumėte Liaudies teismo vykdytojui J. Vitkevičiui duoti paskutinį „patepimą“?.. Tam jūs tikriausiai pritariate.

M. Plikšienė

VI. Venckūnas

NEAPYKANTOS GIMIMAS

(PRISIMINIMAS—APSAKYMAS)

(Pabaiga. Pradžia Nr. 69(1043).

Mirštantysis nutilo. Gyvieji, lyg avys pajutę vilko artinimąsi, susispietę į mažą būrelį laukė savo eilės. Staiga prie jaunos, žydų tautybės moters, kuri ant rankų švelniai sūpavo klykiantį kūdikį, priartėjo labai stambaus sudėjimo policininkas. Aš jį iškart pažinau, tai buvo buožė Gužys. Beveik kiekvienais metais pas jį, išsinuomavę sklypėlį žemės, sodindavome bulves. Kiek prisimenu, visada jis buvo niūrus, užsidaręs ir, kai kalbėdavo su žmonėmis, jo didelės, rudos akys, apgriuvusios plačiais antakiais, klastingai šypsodavosi. Vos tik karo ir vokiečių pirmųjų karo laimėjimų gandas pasiekė jo ausį, jis metė savo ūkį ir su grupe buožių išėjo į mišką, iš kur užpuldinėdami persekiodavo ir žudydavo tarybinius žmones.

—Ei mergšė, tai nepasakysi, kur savo Joškę nukidai?—sugriaudė girtas jo balsas.

Moteris nė nepažvelgė. Tada įsiutęs žmogžudys plėšė išplėšė iš motinos kūdikį, sugriebė kairiąja ranka už suvytusios vaiko blauzdukės ir prinešęs prie duobės išsitraukė pistoletą. Siaubo apimta moteris metėsi paskui žmogžudį. „O kur auksas taip pat nepasakysi?“—vėl užgirdau duslų Gužio balsą. Paskui pasigirdo šūvis. Pershautas vaiko kūnelis subolavo ir žnektelėjo į duobę. Sudejavusi moteris prišoko prie policininko, išikibo į susivėlusius jo gaurus ir tasydama palenkė prie žemės. Iš skausmo policininkas griežė dantimis. Bet čia pribėgo kitas jo sėbras ir buožės smūgiu parbloškė moterį. Paskui ir vėl pasigirdo salvė, vėl kažkas šaukė: „Pribaikit!“, ir aš netekau sąmonės.

Kai atsigavau, jau buvo gili naktis, ir visur viešpatavo nejauki tylą. Vienu metu užgirdau lyg iš po žemių sklindančią dejonę—įsiklausiau, bet be lakstingalos dainos taip nieko daugiau ir nebeužgirdau.

Kitą dieną, po pietų, į kapines nuėjome trise—aš, Petras ir netikėtai kelyje sutiktas Aliukas. Jose nesimatė nė gyvos dvasios. Vietą, kurioje praėjusią naktį įvyko kruvinas ir tik fašistams žinomas susidorojimas su beginkliais žmonėmis, buvo šlakstyte nušlakstyta krauju ir nusėta kulkosvydžių bei automatų gilzėmis. Šalia tik po nakties išdygusio kapo juodavo nauja, didelė, tik prieš mūsų atėjimą iškasta duobė.

—Vėl šaudys,—ne savo balsu ištare Petras.

—Žinot ką,—staiga linksmi sušuko Aliukas,—užkaskim duobę... Mes susižvalgėme. Pasiūlymas bu-

vo realus ir masinantis. Mes skubiai iš namų atsinešėm kastuvus ir po valandos duobė buvo užkasta, o vietomis užklota ta pačia duobkasių išplėsta vėlėna.

Atėjo vakaras. Su nerimu ir baime klausiausi, ar nesukalens kulkosvydžiai, bet naktis praėjo ramiai.

Kitą dieną vėl pasiekėme kapines tryse. Jos buvo taip pat tuščios, nieko nesimatė, nieko nesigirdėjo.

—Šokam!—šuktelėjo Aliukas ir kulvėšiais persirito per tvorą.

Aš dar norėjau sulaukyti jį, kažką šuktelėjau, bet jis jau buvo prie duobės, išmeigė kastuvą ir ėmėsi darbo. Tuo metu virš apžėlusio aukšta žolė kapo pasirodė gauruota galva ir šautuvo vamzdis. Žmogus atsistojo. Tai buvo Gužys. Aš iš baimės nustėrau. Petras ir vėl, apimtas beprotiškos baimės, nudūmė į paupį. Aliukas, vis dar nepastebėdamas policininko, be atvangos darbavosi.

—Aliuk!—išsiveržė iš mano krūtinės šuktelėjimas. Aliukas grįžtelėjo, nusi-

šypsojo ir staiga stabtelėjo, matyt, iš išblyškusio mano veido pastebėjo artėjantį pavojų. Už jo nugaros sugriaudė Gužio balsas:

—Tai tu, šunie, užkasinėji?!

Aliukas krūptelėjo, norėjo sprukti, bet policininko rankos nutvėrė jį už kairiosios ir parmetė ant žemės. Įtūžęs buožė pradėjo spardyti jį kojomis.

—Jūs užmušite jį!—nesąmoningai šuktelėjau ir skriste perskridau tvorą.

—O kokių velnių tau čia reikia?—nustebęs šuktelėjo Gužys ir liovėsi spardęs netekusį sąmonės Aliuką.

Nuo rūstaus policininko riksmo aš susigūžiau, bet smūgio nesulaukiau. Supratęs, kad manęs jis nesiruošia mušti, sučiupau Aliuką, užsimečiau ant pečių ir lengvai su brangiu nešuliu persėkau tvorą. Mano jėga, kurios jokių būdu vėliau negalėjau įsivaizduoti, susižavėjo ir žudikas. Jis tik šuktelėjo: „Vikrus gyvatė!“.

(Nukelta į 4-tą psl.).

Tarybų Tautinė apžvalga

Pasibaigus Londono konferencijai Sueco kanalo klausimu

Prieš keletą dienų pasibaigė Londono konferencija, svarstiusi Sueco kanalo klausimą. Ji buvo sušaukta Anglijos, Prancūzijos ir JAV vyriausybės iniciatyva po to, kai Egipto vyriausybė teisėtai nacionalizavo privačią Sueco kanalo kompaniją.

Sueco kanalo kompanijos nacionalizavimas sukėlė didžiulį Vakarų valstybių valdančiųjų sluoksnių sumišimą. Siekdamį įbauginti egiptiečių tautą, svarbiausieji kompanijos akcininkai—Anglijos ir Prancūzijos, o taip pat JAV monopolininkai ėmėsi finansinio spaudimo priemonių prieš Egiptą. Buvo vykdomi kariniai pasirengimai, grasinama panaudoti jėgą. Visa tai buvo daroma ta dingstimi, esą, Egiptui nacionalizavus Sueco kanalo kompaniją, susidariusi grėsmė laivybos šiuo kanalu laisvei.

Jau patį Londono konferenciją pakviestųjų valstybių sudėtis ir jų skaičius (buvo pakviestos tik 24 šalys) rodo, kad konferencijos organizatoriai norėjo užsitikrinti palankią daugumą, kad galėtų priimti savo nutarimus, padiktuoti Egiptui savo reikalavimus.

Tačiau jėgos politikos šalininkų viltys nepasiteisino. Dauguma konferencijos dalyvių pasisakė prieš jėgos panaudojimą Egipto atžvilgiu ir pripažino Sueco kanalo kompanijos nacionalizavimą suverenine Egipto teise.

Konferencijai beliko apsvaistyti klausimą, kaip geriau užtikrinti laivybos

Sueco kanalo laisvę. Svarstant šį klausimą išryškėjo dvi priešingos linijos. Indijos atstovas, kurį rėmė Tarybų Sąjungos, Indonezijos ir Ceilono delegacijos, pasiūlė išspręsti Sueco kanalo klausimą taikiu būdu, pripažįstant Egiptą vieninteliu kanalo savininku ir užtikrinant laivybos kanalo laisvę visų šalių laivams.

Vakarų valstybės pateikė Jungtinių Amerikos Valstybių valstybės sekretoriaus Daleso pasiūlytą planą. Šiuo planu numatoma pavesti valdyti Sueco kanalą tarptautiniam organui. Iš esmės dengiantis šiuo planu buvo mėginama vėl atkurti buvusiąją Sueco kanalo kompaniją. „Daleso planui“ ryžtingai pasipriešino Tarybų Sąjungos ir eilės kitų delegacijų atstovai. Jį pasmerkė viešojo pasaulio nuomonė. Indijos laikraštis „Amrita Bazar Patrika“ pabrėžė, kad „Daleso plane neatsižvelgiama į nacionalinius Egipto vyriausybės ir tautos siekimus, kuriems pritaria Arabų valstybės, kad tas planas yra grynai imperialistinio pobūdžio“.

Nežiūrint viso to, Vakarų valstybės mėgino konferencijai pristatyti „Daleso planą“ kaip bendrą nutarimą. Tačiau ir šį kartą šis mėginimas nepavyko—jam griežtai pasipriešino Tarybų Sąjungos, Indijos ir Ceilono atstovai. Vienintelis konferencijos priimtas nutarimas buvo įgalinti konferencijos pirmininką Selviną Loidą nusiųsti Egipto vyriausybei pranešimą apie konferencijos darbą—pilną pasisakymų tekstą. Šis nutarimas įvykdytas.

Tačiau, nepaisant konferencijos dalyvių susitarimo, Vakarų valstybės neatsis-

kė mėginimų pristatyti savo pasiūlymą Egiptui. Jos sudarė vadinamąjį „penkių komitetą“, į kurį įeina Austrijos, Švedijos, Etiopijos, Irano ir Jungtinių Amerikos Valstybių atstovai. Neseniai Egipto prezidentui Naserui buvo nusiųstas laiškas, kuriame klausama, ar Egipto vyriausybė sutiks kartu su „penkių komitetu“ apsvaistyti eilės šalių—konferencijos dalyvių požiūrį Sueco kanalo klausimu. Kaip pažymi spauda, „penkių komiteto“ veiksmai neturi nieko bendro su Londono konferencijos nutarimu. Jie yra mėginimas ultimatyvia forma pateikti Egiptui žinomąjį Amerikos planą, kuriuo numatoma atkurti užsienio viešpatavimą Sueco kanalui.

Kartu su tuo Vakarų valstybių valdantieji sluoksniai toliau vykdo spaudimo prieš Egiptą politiką. Jungtinės Amerikos Valstybės sulauko kai kurių transportinių ir kitų įrengimų pristatymą Egiptui. Anglija ir Prancūzija toliau vykdo karinius pasirengimus. Sueco kanalo Egipto administracijoje tarnaujantieji locmanai raginami palikti darbą, kanale. Tuo siekiama sutrukdyti normalų laivų plaukimą kanalu. Egipto vyriausybės atsakyme „penkių komitetui“ sakoma, kad ji nieko neturi prieš susitikimą su „komiteto“ nariais, kad jiems būtų suteikta galimybė išdėstyti savo požiūrį. Tačiau, kaip pažymi spauda, šis sutikimas susitikti su „penkių komitetu“ nereiškia, kad Egiptas sutinka su Amerikos pasiūlymais. Jis jokiomis aplinkybėmis nesutiks perduoti kanalą kokio nors užsienio organo kontrolei. Egiptiečių tauta yra tvirtai pasiryžusi apginti savo suverenines teises į Sueco kanalą.

Pasaulio visuomenė reikalauja taikiai išspręsti Sueco kanalo klausimą. Sueco kanalas, kaip pasakė Tarybų Sąjungos delegacijos vadovas D. T. Šepilovas, turi būti ne konfliktų ir susidūrimų mazgas, o tautų draugystės mazgas, tarptautinės prekybos vystymo ir šalių komercinio bendradarbiavimo mazgas.

G. Neverauskaitė

Į r u m p a i

● NESENIAI Kupiškio kultūros namuose Vilniaus Valstybinis Akademinis dramos teatras pastatė A. Bieliausko 4 veiksmų pjesę „Egzaminą“. Žiūrovai šiltai sutiko svečius, ypač buvusius Kupiškio vidurinės mokyklos mokinius Grauską ir Zolubą.

J. Snauka

Kupiškis — Anykščiai 3:2

Š. m. rugpjūčio mėn. 30 d. mūsų futbolininkai susitiko su anykštiečiais. Pirmo kėlinio pradžioje iniciatyvą paima svečiai, lengvai pasiekdami du įvarčius. Jiems daug padeda vėjas. Bet netrukus kupiškiečiai rezultatai išlygina, ir pirmas kėlinys baigiasi lygiomis (2:2). Antro kėlinio pradžioje mūsų futbolininkai lengvai pasiekia įvartį, ir greit po to svečiai atsisako tęsti rungtynes. Todėl, nebaigus antro kėlinio, rungtynes laimi kupiškiečiai rezultatu 3:2. J. Daurėla

Redaktorius J. KISELEVIČIUS

Kupiškio rajono kino tinklo maršrutų grafikas 1956 m. rugsėjo mėn. pirmai pusei

Eil. Nr.	Vietovės pavadinimas	Data	Kinofilmo pavad.	Eil. Nr.	Vietovės pavadinimas	Data	Kinofilmo pavad.
Kilnojamo kino Nr. 1 (kinomechanikas A. Jurkevičius) maršrutas				Kilnojamo kino Nr. 3 (kinomechanikas V. Slanys) maršrutas			
1	Siauriai	5	"Karelis Ivanas Brovkinas"	1	Didžprūdžiai	5	"Vaterloo tiltas"
2	Šalteniai	6		2	Gyvakarai	6	
3	Lukonys	7		3	Žaideliai	7	
4	Palėvenė	8		4	Palėvenėlė	8	
5	Palėvenė	9		5	Vėžionys	9	
6	Skverbai	10		6	Vėžionys	10	
7	Subačiaus m.	11		7	Jutkonys	11	
8	Subačiaus m.	12		8	Biliūnai	12	
9	Maksvyčiai	13		9	Biliūnai	13	
10	Rudiliai	14		10	Kuosėnai	14	
11	Puponys	15		11	Aukštupėnai	15	
Kilnojamo kino Nr. 2 (kinomechanikas L. Vaitiekūnas) maršrutas				Kilnojamo kino Nr. 4 (kinomechanikas A. Pročkus) maršrutas			
1	Invalidų namai	5	"Vestuvės su kraičiu"	1	Skodiniai	5	"Širdis privalo tylėti" ir "Amžinosios nakties paslaptis"
2	Papiliai	5		2	Puožas	6	
3	Šimonys	6		3	Juodpėnai	7	
4	Būtėnai	7		4	Mėliūnai	8	
5	Adomynė	8		5	Vaduvos	9	
6	Punkiškiai	9		6	Bajorai	10	
7	Bugailiškiai	10		7	Skapiškio st.	11	
8	Šimonys	11		8	Tatkonys	12	
9	Linkiškiai	12		9	Skapiškio MTS	13	
10	Gaigaliai	13		10	Skapiškio MTS	14	
11	Šepeta	14		11	Plundakai	15	
Kultūros skyrius							

Kultūros skyrius

NEAPYKANTOS GIMIMAS

(Atkelta iš 3-čio psl.).

Kitą dieną prasidėjo tardymas. Tardė mane, tardė tėvus, tardė Aliuką, nors jis gulėjo lovoje ir vos į vieną-kitą klausimą teatsakė. Tik vienas Petras liko nepalietas, nes mes jo neįsivadėme, o Gužis jis liko nepastebėtas. Viskas praėjo gerai: tėvai sugebėjo įrodyti, kad duobę užkasėme be jų žinios, kad mes nutruktagalviai nei suvaldomi, nei sudraudžiami. Aliuką pažadėjo „sutvarkyti“, bet tuo viskas ir baigė.

Rudenį, kada Aliukas jau buvo pasveikęs, sužinojome, kad Gužys, sudeginęs beveik pusę kaimo, kuris maistu rėmė partizanus, buvo nudobtas. Laidotuvės įvyko mieste kapinėse. Griaudėjo orkestras, paskui karstą makleno visi jo sėbrai, stumdėsi mažytė smalsulių minia. Ir ponas policininkas buvo nugabentas į kapines. Prie kapo, pame-

nu, kažkoks storulis išrėžė kalbą, paminėjo jo „nuopelnus“, o baigdamas, greičiau, dėl savo gaudžios kalbos, negu gailėdamas velionies, nusišluostė ašaras. Iš visų susirinkusių tai buvo vienintelis žmogus parodęs ašaras, nes Gužys nei giminių, nei draugų neturėjo.

Kada visi, lydėjusieji poną policininką grįžo į namus, prie kapo pasilikome tik mes. Ir vėl išradingasis Aliukas kyštelėjo mintį...

Kitą dieną ant policininko kapo, tik dar vakar apalpusio vainikų vainikais, visose keturiose antkapio kertėse sužaliavo po aukštą plačialapę dilgėlę. Ir keista, tos dilgėlės pasiliko visą laiką. Niekas jų nenumynė, niekas jų nepalietė, niekas jų neišrovė. Matyt, jos buvo susiradę tikrąją savo vietą.

VALSTYBINĖS PASKOLOS
padeda toliau vystyti TSRS liaudies ūkį.

ĮSIGYKITE VALSTYBINĖS
3% VIDAUS IŠLOŠIAMOSIOS PASKOLOS OBLIGACIJŲ.
LAIMĖJIMAI
nuo 400 iki 100.000 rublių.

Sios obligacijos laisvai perkamos ir parduodamos visose taupomosiiose kasose

E K R A N A S

Kinoteatras „A U Š R A“

„Vilties valandos“ rugsėjo 6—7 d. d.
„Rūstybės liepsna“ rugsėjo 8—9 d. d.

Seansų pradžia 21 val.